

Ὁρχάνδου, ΑΒΜΕ
τ. 4 (1938), σ. 170-171.

Ἰωάννης
(Ιερεις) 17 αἰ.

Ἐνθ' ἄνωγε. δημοσιώσασαι ἐπιγραφή εὐνομένη ἐν αὐτῷ βορείῳ τοίχῳ τῶν
ἐν καθεορίᾳ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν:

Ἄντηξερδη ἐν βαθρῶν καὶ ἀριστοκριθῆ οὐρεὸς καὶ πάνσοπος νόσος
τῶν πανμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ πάδων τῶν ἑπουράνιων
δυναμῶν δια βινδρομῆς ποπῶν τε μοχθῶν καὶ ἐξουδῶν τῶν πανευχετέων
καὶ ἐπιμωσατῶν ἀρχιερέων κερῶν Ραζι Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἀντιβιν-
ζυχῶν Μιτοφῆ καὶ τῶν τεσσάρων ἀντιβιν, ἀρχιερατέων τῶν πανιεροτέων
μητροπολιτῶν κυρίου Θεοφύλακτου. Ἐπεξηλωθῆ δε παρὰ τῶν ἑπταμικηλίο-
τῶν ΡΥ λ' ἰνδιωαιωνος ε', ἐν τῆς Χ(ριστοῦ) χριστοῦ χριστοῦ ἀχρηβ' (=1622) δια
χειρὸς Ἰω(άννου) ἱερεις καὶ Ηλία.

